অসমীয়া ভাষাৰ কথন আৰু লিখন কৌশলঃ-

যতি চিহ্নৰ জ্ঞান, নির্দেশক প্রত্যয়, অনুৰূপ শব্দ, সমার্থক শব্দ, বাক্যৰ শুদ্ধ গঠন, জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ প্রয়োগৰ ওপৰত তলত প্রশ্নোত্তৰসমূহ প্রস্তুত কৰা হ'ল-

ক) ১ নম্বৰৰ ২০টা চমু প্রশ্নোত্তৰ

১। যতি চিহ্ন কাক বোলে?

উত্তৰ: বাক্য বা লিখিত ভাষাৰ অর্থ স্পষ্ট কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা বিশেষ চিহ্নবোৰক যতি চিহ্ন বোলে।

২। অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহৃত দুটা যতি চিহ্নৰ নাম লিখা।

উত্তৰ: পূর্ণচ্ছেদ (।) আৰু কমা (,)।

৩। পূর্ণচ্ছেদৰ ব্যৱহাৰ কেতিয়া কৰা হয়?

উত্তৰ: এটা সম্পূর্ণ বাক্যৰ সামৰণি বুজাবলৈ পূর্ণচ্ছেদ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

৪। কমা চিহ্নৰ ব্যৱহাৰ কিয় কৰা হয়?

উত্তৰ: বাক্যৰ মাজত সামান্য বিৰতি বুজাবলৈ কমা ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

৫। প্রশ্নবোধক চিহ্ন কি?

উত্তৰ: প্রশ্ন কৰা বাক্যৰ শেষত ব্যৱহাৰ কৰা (?) চিহ্নটোৱেই প্রশ্নবোধক চিহ্ন।

৬। বিস্ময়বোধক চিহ্নৰ এটা উদাহৰণ দিয়া।

উত্তৰ: হায়! কি সুন্দৰ দৃশ্য!

৭। নির্দেশক প্রত্যয় কাক বোলে?

উত্তৰ: বিশেষ্য পদৰ নির্দিষ্টতা বা পৰিমাণ বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা প্রত্যয়ক নির্দেশক প্রত্যয় বোলে।

৮। অসমীয়া ভাষাৰ দুটা নির্দেশক প্রত্যয় লিখা।

উত্তৰ: -জন আৰু -খন।

৯। 'মানুহজন' শব্দটোত ব্যৱহৃত নির্দেশক প্রত্যয়টো কি?

উত্তৰ: -জন।

১০। অনুৰূপ শব্দ কাক বোলে?

উত্তৰ: একে বা প্ৰায় একে ধৰণৰ ধ্বনিৰ পুনৰাবৃত্তিৰে গঠিত শব্দক অনুৰূপ শব্দ বোলে।

১১। দুটা অনুৰূপ শব্দৰ উদাহৰণ দিয়া।

উত্তৰ: লাহে-লাহে, খৰ-খৰ।

১২। সমাৰ্থক শব্দ কাক বোলে?

উত্তৰ: একে বা প্ৰায় একে অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা শব্দক সমাৰ্থক শব্দ বোলে।

১৩। 'সূৰ্য' শব্দৰ দুটা সমাৰ্থক শব্দ লিখা।

উত্তৰ: ৰবি, বেলি।

১৪। 'পৃথিৱী' শব্দৰ এটা সমাৰ্থক শব্দ লিখা।

উত্তৰ: ধৰিত্ৰী।

১৫। বাক্য কাক বোলে?

উত্তৰ: সম্পূৰ্ণ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা পদসমষ্টিক বাক্য বোলে।

১৬। এটা শুদ্ধ বাক্যৰ উদাহৰণ দিয়া।

উত্তৰ: মই বিদ্যালয়লৈ যাওঁ।

১৭। জতুৱা ঠাঁচ কাক বোলে?

উত্তৰ: বিশেষ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা ভাষাৰ স্থিৰ শব্দগুচ্ছক জতুৱা ঠাঁচ বোলে।

১৮। 'মূৰত আকাশ ভাগি পৰা' জতুৱা ঠাঁচৰ অৰ্থ কি?

উত্তৰ: হঠাৎ বিপদত পৰা।

১৯। খণ্ডবাক্য কাক বোলে?

উত্তৰ: বাক্যৰ এটা অংশই আন এটা অংশৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিলে তাক খণ্ডবাক্য বোলে।

২০। 'যদি তুমি পঢ়া, তেন্তে তুমি উত্তীৰ্ণ হ'বা'—ইয়াত খণ্ডবাক্য কোনটো?

উত্তৰ: 'যদি তুমি পঢ়া'।

খ) ১ নম্বৰৰ ২০টা খালী ঠাই পূৰ কৰা

১। বাক্যৰ সামৰণি বুজাবলৈ _____ চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উত্তৰ: পূৰ্ণচ্ছেদ।

২। প্ৰশ্ন কৰা বাক্যৰ শেষত _____ চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উত্তৰ: প্ৰশ্নবোধক।

৩। বিস্ময় বা আৱেগ প্ৰকাশ কৰিবলৈ _____ চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উত্তৰ: বিস্ময়বোধক।

৪। সামান্য বিৰতি বুজাবলৈ _____ চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উত্তৰ: কমা।

৫। উদ্ধৃতি বা আনৰ বক্তব্য প্ৰকাশ কৰিবলৈ _____ চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উত্তৰ: উদ্ধৃতি।

৬। 'মানুহজন' শব্দটোত _____ নিৰ্দেশক প্ৰত্যয় ব্যৱহাৰ হৈছে।

উত্তৰ: জন।

৭। 'কিতাপখন' শব্দটোত _____ নিৰ্দেশক প্ৰত্যয় ব্যৱহাৰ হৈছে।

উত্তৰ: খন।

৮। একে বা প্ৰায় একে অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা শব্দক _____ শব্দ বোলে।

উত্তৰ: সমাৰ্থক।

৯। 'সূৰ্য'ৰ সমাৰ্থক শব্দ _____।

উত্তৰ: ৰবি।

১০। 'পানী'ৰ সমাৰ্থক শব্দ _____।

উত্তৰ: জল।

১১। 'পৃথিৱী'ৰ সমাৰ্থক শব্দ _____।

উত্তৰ: ধৰিত্ৰী।

১২। 'আকাশ'ৰ সমাৰ্থক শব্দ _____।

উত্তৰ: গগন।

১৩। ধ্বনিৰ পুনৰাবৃত্তিৰে গঠিত শব্দক _____ শব্দ বোলে।

উত্তৰ: অনুৰূপ।

১৪। 'লাহে-লাহে' এটা _____ শব্দ।

উত্তৰ: অনুৰূপ।

১৫। সম্পূৰ্ণ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা পদসমষ্টিক _____ বোলে।

উত্তৰ: বাক্য।

১৬। বাক্যৰ শব্দসমূহৰ সঠিক বিন্যাসক বাক্যৰ _____ গঠন বোলে।

উত্তৰ: শুদ্ধ।

১৭। বিশেষ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা স্থিৰ শব্দগুচ্ছক _____ বোলে।

উত্তৰ: জতুৱা ঠাঁচ।

১৮। 'মূৰত আকাশ ভাগি পৰা'ৰ অৰ্থ _____।

উত্তৰ: হঠাৎ বিপদত পৰা।

১৯। 'কাণত তুলা দিয়া'ৰ অৰ্থ _____।

উত্তৰ: নুশুনাৰ ভাও ধৰা।

২০। আন এটা বাক্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল বাক্যাংশক _____ বোলে।

উত্তৰ: খণ্ডবাক্য।

গ) ৫ নম্বৰৰ ১০টা প্ৰশ্নোত্তৰ

১। যতি চিহ্ন কাক বোলে? অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহৃত পাঁচবিধ যতি চিহ্নৰ বিষয়ে লিখা।

উত্তৰ:

লিখিত ভাষাত বাক্যৰ অৰ্থ স্পষ্ট কৰা, বিৰতি নিৰ্দেশ কৰা আৰু ভাব প্ৰকাশৰ সুবিধাৰ্থে ব্যৱহাৰ কৰা বিশেষ চিহ্নসমূহক যতি চিহ্ন বোলে। অসমীয়া ভাষাত বিভিন্ন ধৰণৰ যতি চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

প্ৰধান পাঁচবিধ যতি চিহ্ন হ'ল—

১। পূর্ণচ্ছেদ (।): সম্পূর্ণ বাক্যৰ শেষত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। যেনে— মই কিতাপ পঢ়োঁ।

২। কমা (,): বাক্যৰ মাজত সামান্য বিৰতি বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। যেনে— ৰাম, হৰি আৰু কৃষ্ণ আহিল।

৩। ছেমিকলন (;): সম্পর্কযুক্ত দুটা বাক্যাংশৰ মাজত তুলনামূলক অধিক বিৰতি বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

৪। প্রশ্নবোধক চিহ্ন (?): প্রশ্নবোধক বাক্যৰ শেষত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। যেনে— তুমি ক'লৈ যাবা?

৫। বিস্ময়বোধক চিহ্ন (!): আনন্দ, দুখ, বিস্ময় আদি আৱেগ প্রকাশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। যেনে— বাহ! বৰ ধুনীয়া।

সঠিক যতি চিহ্নৰ ব্যৱহাৰে লিখিত ভাষাক স্পষ্ট, সুন্দৰ আৰু অর্থপূর্ণ কৰি তোলে।

২। নির্দেশক প্রত্যয় কাক বোলে? উদাহৰণসহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

বিশেষ্য পদৰ লগত যুক্ত হৈ কোনো ব্যক্তি, বস্তু বা প্রাণীৰ নির্দিষ্টতা, সংখ্যা বা পৰিমাণ বুজোৱা প্রত্যয়ধর্মী ৰূপক নির্দেশক প্রত্যয় বোলে।

অসমীয়া ভাষাত বিভিন্ন নির্দেশক প্রত্যয় ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ—

১। -জন: মানুহজন, ল'ৰাজন।

২। -গৰাকী: শিক্ষকগৰাকী, মহিলাগৰাকী।

৩। -খন: কিতাপখন, ঘৰখন।

৪। -টা: কলমটো, কিতাপখনৰ সলনি কিতাপখন? (উদাহৰণ: টেবুলখন, পেঞ্চিলটোত -টো/-টা ৰূপৰ ব্যৱহাৰ।)

৫। -ডাল: গছডাল, বাঁহডাল।

৬। -জোপা: গছজোপা, ফুলজোপা।

৭। -থোপা: ফুলথোপা।

নির্দেশক প্রত্যয়ে অসমীয়া ভাষাৰ প্রকাশভংগীক অধিক নির্দিষ্ট আৰু অর্থপূর্ণ কৰি তোলে।

৩। অনুৰূপ শব্দ কাক বোলে? উদাহৰণসহ লিখা।

উত্তৰ:

অসমীয়া ভাষাত একে বা প্রায় একে ধ্বনিৰ পুনৰাবৃত্তিৰে গঠিত শব্দক অনুৰূপ শব্দ বোলে। এই শব্দসমূহে বাক্যৰ প্রকাশভংগী অধিক আকর্ষণীয় আৰু অর্থপূর্ণ কৰি তোলে।

অনুৰূপ শব্দৰ উদাহৰণ—

১। লাহে-লাহে

২। খৰ-খৰ

৩। ঘৰে-ঘৰে

৪। দিনে-দিনে

৫। মাজে-মাজে

৬। সৰু-সুৰা

৭। ইফালে-সিফালে

৮। ঠায়ে-ঠায়ে।

অনুৰূপ শব্দৰ ব্যৱহাৰে ভাষাৰ সৌন্দর্য বৃদ্ধি কৰে আৰু কথাৰ ভাব অধিক স্পষ্টভাৱে প্রকাশ কৰাত সহায় কৰে।

৪। সমার্থক শব্দ কাক বোলে? পাঁচটা উদাহৰণ দিয়া।

উত্তৰ:

যিবোৰ শব্দৰ অর্থ একে বা প্রায় একে, সেইবোৰক সমার্থক শব্দ বোলে। ভাষাৰ পুনৰুক্তি দূৰ কৰা আৰু প্রকাশভংগী সুন্দৰ কৰাৰ ক্ষেত্রত সমার্থক শব্দৰ গুৰুত্ব আছে।

পাঁচটা উদাহৰণ—

১। সূর্য — ৰবি, বেলি, ভাস্কৰ।

২। চন্দ্র — জোন, শশী, ইন্দু।

৩। পৃথিৱী — ধৰিত্রী, ধৰা, বসুন্ধৰা।

৪। আকাশ — গগন, অম্বৰ, নভ।

৫। পানী — জল, নীৰ, বাৰিধি।

সমার্থক শব্দৰ সঠিক প্রয়োগে ভাষাৰ শব্দভাণ্ডাৰ সমৃদ্ধ কৰে।

৫। বাক্যৰ শুদ্ধ গঠন বুলিলে কি বুজা? ইয়াৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ লিখা।

উত্তৰ:

বাক্যৰ শব্দসমূহ ব্যাকৰণৰ নিয়ম অনুসৰি সঠিকভাৱে সজাই সম্পূৰ্ণ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰাকে বাক্যৰ শুদ্ধ গঠন বোলে।

শুদ্ধ বাক্যৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

১। বাক্যত শব্দৰ সঠিক ক্ৰম থাকিব লাগে।

২। বাক্যৰ অৰ্থ স্পষ্ট হ'ব লাগে।

৩। কৰ্তা আৰু ক্ৰিয়াৰ মাজত সামঞ্জস্য থাকিব লাগে।

৪। ব্যাকৰণৰ নিয়ম মানি চলিব লাগে।

৫। বাক্যত অপ্ৰয়োজনীয় শব্দৰ ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে।

উদাহৰণ—

অশুদ্ধ: মই স্কুল যায়।

শুদ্ধ: মই স্কুললৈ যাওঁ।

অশুদ্ধ: তেওঁ কিতাপ পঢ়ে আছিল।

শুদ্ধ: তেওঁ কিতাপ পঢ়ি আছিল।

৬। জতুৱা ঠাঁচ কাক বোলে? পাঁচটা উদাহৰণ অৰ্থসহ লিখা।

উত্তৰ:

অসমীয়া ভাষাত বিশেষ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা স্থিৰ শব্দগুচ্ছক জতুৱা ঠাঁচ বোলে। জতুৱা ঠাঁচৰ অৰ্থ শব্দবোৰৰ সাধাৰণ অৰ্থৰ পৰা পৃথক হ'ব পাৰে।

পাঁচটা উদাহৰণ—

১। মূৰত আকাশ ভাগি পৰা — হঠাৎ বিপদত পৰা।

২। কাণত তুলা দিয়া — নুশুনাৰ ভাও ধৰা।

৩। চকুৰ মণি — অতি মৰমৰ ব্যক্তি।

৪। হাত সাৱটি বহি থকা — একো কাম নকৰাকৈ থকা।

৫। দাঁত কৰচা — খঙত দাঁত কামোৰা।

জতুৱা ঠাঁচে ভাষাক অধিক জীৱন্ত, আকৰ্ষণীয় আৰু ব্যঞ্জনাপূৰ্ণ কৰি তোলে।

৭। খণ্ডবাক্য কাক বোলে? উদাহৰণসহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

যি বাক্যাংশই নিজে সম্পূৰ্ণ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে আৰু আন এটা বাক্যাংশৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ থাকে, তাক খণ্ডবাক্য বোলে।

উদাহৰণ—

১। যদি তুমি মনোযোগেৰে পঢ়া, তেন্তে তুমি ভাল ফল লাভ কৰিবা।

২। যেতিয়া বৰষুণ দিয়ে, তেতিয়া আমি ঘৰৰ ভিতৰত থাকোঁ।

৩। যিজন মানুহ পৰিশ্ৰমী, তেওঁ সফল হয়।

প্ৰথম বাক্যটোত 'যদি তুমি মনোযোগেৰে পঢ়া' অংশটো এটা খণ্ডবাক্য।

খণ্ডবাক্যৰ সহায়ত বাক্যৰ মাজত কাৰণ, চৰ্ত, সময় আৰু উদ্দেশ্যৰ সম্পৰ্ক প্ৰকাশ কৰিব পাৰি।

৮। অসমীয়া ভাষাত সমাৰ্থক শব্দৰ প্ৰয়োজনীয়তা আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

অসমীয়া ভাষাৰ শব্দভাণ্ডাৰ সমৃদ্ধ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সমাৰ্থক শব্দৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম।

সমাৰ্থক শব্দৰ প্ৰয়োজনীয়তাসমূহ হ'ল—

১। ভাষাৰ পুনৰুক্তি দূৰ কৰে।

২। ভাষাক সুন্দৰ আৰু আকৰ্ষণীয় কৰে।

৩। সাহিত্য ৰচনাত শব্দৰ বৈচিত্ৰ্য আনে।

৪। ভাব আৰু অৰ্থ অধিক স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ কৰে।

৫। ভাষাৰ প্ৰকাশ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে।

সেয়েহে শুদ্ধ আৰু উপযুক্ত সমাৰ্থক শব্দৰ ব্যৱহাৰ কথন আৰু লিখন দুয়োটা ক্ষেত্ৰতে অতি প্ৰয়োজনীয়।

৯। কথন আৰু লিখন কৌশলৰ মাজত পাৰ্থক্য লিখা।

উত্তৰ:

কথন আৰু লিখন ভাষা প্ৰকাশৰ দুটা প্ৰধান মাধ্যম।

কথন কৌশল: ১। মুখেৰে ভাষা প্ৰকাশ কৰা হয়।

২। উচ্চাৰণ আৰু স্বৰভংগীৰ গুৰুত্ব অধিক।

৩। তাৎক্ষণিকভাৱে ভাব প্ৰকাশ কৰিব পাৰি।

৪। অংগী-ভংগী আৰু মুখৰ অভিব্যক্তিৰ সহায় ল'ব পাৰি।

লিখন কৌশল: ১। আখৰৰ মাধ্যমেৰে ভাব প্ৰকাশ কৰা হয়।

২। বানান আৰু ব্যাকৰণৰ শুদ্ধতা প্ৰয়োজন।

৩। যতি চিহ্নৰ ব্যৱহাৰ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।

৪। লিখিত বক্তব্য স্থায়ীভাৱে সংৰক্ষণ কৰিব পাৰি।

দুয়োটা কৌশলেই ভাষা শিক্ষাৰ অপৰিহাৰ্য অংগ।

১০। অসমীয়া ভাষাত জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ প্ৰয়োজনীয়তা লিখা।

উত্তৰ:

অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰকাশভংগী সমৃদ্ধ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ গুৰুত্ব আছে।

জতুৱা ঠাঁচৰ প্ৰয়োজনীয়তা: ১। ভাষাৰ সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰে।

২। কম শব্দত গভীৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰে।

৩। কথন আৰু লিখনক আকৰ্ষণীয় কৰে।

৪। ভাষাৰ সাংস্কৃতিক বৈশিষ্ট্য প্ৰকাশ কৰে।

খণ্ডবাক্যৰ প্ৰয়োজনীয়তা: ১। জটিল ভাব প্ৰকাশ কৰাত সহায় কৰে।

২। বাক্যৰ মাজত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰে।

৩। কাৰণ, চৰ্ত আৰু সময়ৰ সম্পৰ্ক প্ৰকাশ কৰে।

৪। ভাষাৰ প্ৰকাশ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে।

সেয়েহে অসমীয়া ভাষাৰ শুদ্ধ আৰু সুন্দৰ প্ৰয়োগৰ বাবে দুয়োটাৰে জ্ঞান প্ৰয়োজন।

ঘ) ১০ নম্বৰৰ ৫টা দীঘল প্ৰশ্নোত্তৰ

১। অসমীয়া ভাষাৰ যতি চিহ্নৰ বিষয়ে উদাহৰণসহ বহলাই আলোচনা কৰা।

উত্তৰ: ভাষা হৈছে মানুহৰ মনৰ ভাব, অনুভূতি আৰু চিন্তা প্ৰকাশৰ প্ৰধান মাধ্যম। ভাষাৰ লিখিত ৰূপত ভাবৰ স্পষ্টতা আৰু অৰ্থৰ যথাযথ প্ৰকাশৰ বাবে যতি চিহ্নৰ প্ৰয়োজন হয়। যতি চিহ্নৰ সঠিক ব্যৱহাৰে লিখিত ভাষাক শৃংখলাবদ্ধ আৰু অৰ্থপূৰ্ণ কৰি তোলে।

যতি চিহ্নৰ সংজ্ঞা:

লিখিত ভাষাত বাক্যৰ মাজত বিৰতি, প্ৰশ্ন, বিস্ময়, আৱেগ আৰু বাক্যৰ সমাপ্তি বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা বিশেষ চিহ্নসমূহক যতি চিহ্ন বোলে।

অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহৃত প্ৰধান যতি চিহ্নসমূহ:

১। পূৰ্ণচ্ছেদ (।): সম্পূৰ্ণ বাক্যৰ শেষত ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: অসম এখন সুন্দৰ ৰাজ্য।

২। কমা (,): বাক্যৰ মাজত সামান্য বিৰতি বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: ৰাম, হৰি, কৃষ্ণ আৰু যদু আহিল।

৩। ছেমিকলন (;): সম্পৰ্কযুক্ত বাক্যাংশৰ মাজত অধিক বিৰতি বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

৪। দ্বৈত বিন্দু (:): কোনো বিষয়ৰ ব্যাখ্যা বা তালিকা আৰম্ভ কৰাৰ আগতে ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: আমাৰ দেশত বহুতো ভাষা আছে: অসমীয়া, বাংলা, বড়ো, হিন্দী আদি।

৫। প্ৰশ্নবোধক চিহ্ন (?): প্ৰশ্নবোধক বাক্যৰ শেষত ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: তোমাৰ নাম কি?

৬। বিস্ময়বোধক চিহ্ন (!): আনন্দ, দুখ, বিস্ময় আদি প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: বাহ! বৰ সুন্দৰ ফুল।

৭। উদ্ধৃতি চিহ্ন (“ ”): আনৰ বক্তব্য বা বিশেষ উক্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: শিক্ষকজনে ক'লে, “সদায় সত্য কথা ক'বা।”

৮। বন্ধনী ( ): অতিৰিক্ত ব্যাখ্যা বা তথ্য প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা (সাহিত্যৰথী) অসমীয়া সাহিত্যৰ এগৰাকী বিশিষ্ট সাহিত্যিক।

যতি চিহ্নৰ প্ৰয়োজনীয়তা:

১। বাক্যৰ অৰ্থ স্পষ্ট কৰে।

২। লিখিত ভাষাত শৃংখলা বজাই ৰাখে।

৩। পঢ়াৰ সময়ত বিৰতি নিৰ্দেশ কৰে।

৪। প্ৰশ্ন, বিস্ময় আৰু আৱেগ প্ৰকাশ কৰে।

৫। লিখিত ভাষাৰ সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰে।

সামৰণিত ক'ব পাৰি যে যতি চিহ্ন লিখিত ভাষাৰ এক অপৰিহাৰ্য অংগ। যতি চিহ্নৰ সঠিক ব্যৱহাৰ অবিহনে লিখিত ভাষাৰ অৰ্থ বিভ্ৰান্তিকৰ হ'ব পাৰে। সেয়েহে অসমীয়া ভাষাৰ কথন আৰু লিখন কৌশল আয়ত্ত কৰিবলৈ যতি চিহ্নৰ জ্ঞান অতি প্ৰয়োজনীয়।

২। অসমীয়া ভাষাৰ নিৰ্দেশক প্ৰত্যয়ৰ বিষয়ে উদাহৰণসহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ: অসমীয়া ভাষা এটা সমৃদ্ধিশালী ভাষা। এই ভাষাৰ শব্দ গঠন আৰু বাক্য প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰত্যয়ৰ বিশেষ ভূমিকা আছে। নিৰ্দেশক প্ৰত্যয়ে বিশেষ্য পদৰ নিৰ্দিষ্টতা, শ্ৰেণী বা পৰিমাণ প্ৰকাশ কৰাত সহায় কৰে।

নিৰ্দেশক প্ৰত্যয়ৰ সংজ্ঞা:

অসমীয়া ভাষাত বিশেষ্য পদৰ পিছত সংযুক্ত হৈ ব্যক্তি, বস্তু, প্ৰাণী বা বিষয়ৰ নিৰ্দিষ্টতা আৰু শ্ৰেণী বুজোৱা প্ৰত্যয়ধৰ্মী ৰূপক নিৰ্দেশক প্ৰত্যয় বোলে।

অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰধান নিৰ্দেশক প্ৰত্যয়সমূহ:

১। -জন: সাধাৰণতে মানুহ বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: মানুহজন, ল'ৰাজন।

২। -গৰাকী: সন্মানসহ ব্যক্তিক নিৰ্দেশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: শিক্ষকগৰাকী, মহিলাগৰাকী।

৩। -খন: কিতাপ, ঘৰ আদি বস্তুৰ ক্ষেত্ৰত ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: কিতাপখন, ঘৰখন।

৪। -টা: বস্তুৰ সংখ্যা বা নিৰ্দিষ্টতা বুজায়।

উদাহৰণ: কলমটো, ল'ৰাটো।

৫। -ডাল: গছ, বাঁহ আদি দীঘল বস্তু বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: গছডাল, বাঁহডাল।

৬। -জোপা: গছ বা উদ্ভিদ বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: গছজোপা, ফুলজোপা।

৭। -থোপা: একেলগে থকা ফুল বা অনুৰূপ বস্তু বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: ফুলথোপা।

৮। -মুঠা: মুঠা বা একগোট পৰিমাণ বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

উদাহৰণ: খেৰমুঠা।

নির্দেশক প্রত্যয়ৰ গুৰুত্ব:

১। বাক্যৰ অর্থ নির্দিষ্ট কৰে।

২। ব্যক্তি আৰু বস্তুৰ শ্রেণী নির্দেশ কৰে।

৩। ভাষাৰ প্রকাশভংগী অধিক স্পষ্ট কৰে।

৪। কথিত আৰু লিখিত ভাষাৰ সৌন্দর্য বৃদ্ধি কৰে।

৫। অসমীয়া ভাষাৰ নিজস্ব বৈশিষ্ট্য প্রকাশ কৰে।

নির্দেশক প্রত্যয় অসমীয়া ভাষাৰ এক উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য। ইয়াৰ সঠিক ব্যৱহাৰে ভাষাৰ অর্থ প্রকাশৰ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে। সেয়েহে অসমীয়া ভাষা শুদ্ধভাৱে ক'বলৈ আৰু লিখিবলৈ নির্দেশক প্রত্যয়ৰ জ্ঞান আহৰণ কৰা উচিত।

৩। অসমীয়া ভাষাৰ অনুৰূপ শব্দ আৰু সমার্থক শব্দৰ বিষয়ে উদাহৰণসহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ: অসমীয়া ভাষাৰ শব্দভাণ্ডাৰ অতি সমৃদ্ধ। ভাষাৰ প্রকাশভংগী সুন্দৰ, শ্রুতিমধুৰ আৰু অর্থপূর্ণ কৰি তোলাৰ ক্ষেত্রত অনুৰূপ শব্দ আৰু সমার্থক শব্দৰ বিশেষ ভূমিকা আছে।

অনুৰূপ শব্দ:

একে বা প্রায় একে ধ্বনিৰ পুনৰাবৃত্তিৰে গঠিত শব্দক অনুৰূপ শব্দ বোলে। এই শব্দবোৰে ভাষাত ধ্বনিগত সৌন্দর্য আৰু ভাবৰ তীব্রতা প্রকাশ কৰে।

অনুৰূপ শব্দৰ উদাহৰণ:

১। লাহে-লাহে

২। ঘৰে-ঘৰে

৩। দিনে-দিনে

৪। মাজে-মাজে

৫। খৰ-খৰ

৬। সৰু-সুৰা

৭। ইফালে-সিফালে

৮। ঠায়ে-ঠায়ে।

অনুৰূপ শব্দৰ প্ৰয়োজনীয়তা:

১। ভাষাৰ সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰে।

২। কথাৰ প্ৰকাশভংগী আকৰ্ষণীয় কৰে।

৩। ভাবৰ তীব্ৰতা প্ৰকাশ কৰে।

৪। কথিত ভাষাক স্বাভাৱিক আৰু সাৱলীল কৰে।

সমাৰ্থক শব্দ:

যিবোৰ শব্দৰ অৰ্থ একে বা প্ৰায় একে, সেইবোৰক সমাৰ্থক শব্দ বোলে। একেটা অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিবলৈ বিভিন্ন শব্দ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি।

সমাৰ্থক শব্দৰ উদাহৰণ:

১। সূৰ্য — ৰবি, বেলি, ভাস্কৰ।

২। চন্দ্ৰ — জোন, শশী, ইন্দু।

৩। পৃথিৱী — ধৰা, ধৰিত্ৰী, বসুন্ধৰা।

৪। আকাশ — গগন, অম্বৰ, নভ।

৫। পানী — জল, নীৰ।

৬। বতাহ — বায়ু, পৱন।

৭। জুই — অগ্নি, অনল।

৮। ফুল — পুষ্প, কুসুম।

সমার্থক শব্দৰ প্ৰয়োজনীয়তা:

১। শব্দভাণ্ডাৰ সমৃদ্ধ কৰে।

২। একেটা শব্দৰ পুনৰাবৃত্তি কমায়।

৩। সাহিত্য ৰচনাত বৈচিত্র্য আনে।

৪। ভাষাৰ প্ৰকাশ ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে।

৫। লিখিত ভাষাক অধিক আকৰ্ষণীয় কৰে।

অনুৰূপ আৰু সমার্থক শব্দৰ পার্থক্য:

অনুৰূপ শব্দ ধ্বনিৰ পুনৰাবৃত্তিৰ ভিত্তিত গঠিত হয়। আনহাতে, সমার্থক শব্দৰ মূল ভিত্তি হৈছে অর্থৰ সাদৃশ্য।

অনুৰূপ শব্দ আৰু সমার্থক শব্দ অসমীয়া ভাষাৰ দুটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সম্পদ। এই দুয়োবিধ শব্দৰ যথাযথ ব্যৱহাৰে ভাষাক অধিক সুন্দৰ, সমৃদ্ধ আৰু প্ৰকাশক্ষম কৰি তোলে।

৪। অসমীয়া ভাষাৰ বাক্যৰ শুদ্ধ গঠন সম্পর্কে বহলাই আলোচনা কৰা।

উত্তৰ: ভাষাৰ মাধ্যমেৰে মানুহে নিজৰ মনৰ ভাব প্ৰকাশ কৰে। সেই ভাব সম্পূৰ্ণ আৰু স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ কৰিবলৈ শুদ্ধ বাক্য গঠনৰ প্ৰয়োজন। ব্যাকৰণৰ নিয়ম অনুসৰি শব্দসমূহ সঠিক ক্ৰমত সজাই অর্থপূৰ্ণ বাক্য গঠন কৰাটো ভাষা শিক্ষাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ।

বাক্যৰ সংজ্ঞা:

সম্পূৰ্ণ অর্থ প্ৰকাশ কৰা পদসমষ্টিক বাক্য বোলে। বাক্যত সাধাৰণতে কর্তা, কর্ম আৰু ক্ৰিয়া থাকে।

উদাহৰণ: ৰামে কিতাপ পঢ়ে।

বাক্যৰ প্ৰধান উপাদান:

১। কর্তা: যিয়ে কাম কৰে।

২। কর্ম: যাৰ ওপৰত কাম কৰা হয়।

৩। ক্ৰিয়া: যি পদে কাম কৰা বা হোৱা বুজায়।

উদাহৰণ: ৰামে ভাত খায়।

ইয়াত ৰাম কর্তা, ভাত কর্ম আৰু খায় ক্রিয়া।

শুদ্ধ বাক্য গঠনৰ নিয়ম:

১। শব্দৰ সঠিক ক্রম বজাই ৰাখিব লাগে।

২। কর্তা আৰু ক্রিয়াৰ মাজত সামঞ্জস্য থাকিব লাগে।

৩। বিভক্তি আৰু প্রত্যয়ৰ সঠিক ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।

৪। বাক্যত অর্থৰ স্পষ্টতা থাকিব লাগে।

৫। কাল আৰু পুৰুষৰ সঠিক ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।

৬। অপ্রয়োজনীয় শব্দৰ ব্যৱহাৰ পৰিহাৰ কৰিব লাগে।

৭। যতি চিহ্নৰ সঠিক প্রয়োগ কৰিব লাগে।

অশুদ্ধ আৰু শুদ্ধ বাক্যৰ উদাহৰণ:

১। অশুদ্ধ: মই ভাত খায়।

শুদ্ধ: মই ভাত খাওঁ।

২। অশুদ্ধ: তেওঁ বিদ্যালয় যায়।

শুদ্ধ: তেওঁ বিদ্যালয়লৈ যায়।

৩। অশুদ্ধ: আমি কিতাপ পঢ়ে।

শুদ্ধ: আমি কিতাপ পঢ়োঁ।

৪। অশুদ্ধ: সি কালিৰ দিনা আহিব।

শুদ্ধ: সি কালি আহিব।

৫। অশুদ্ধ: তেওঁলোকে খেলি আছে।

শুদ্ধ: তেওঁলোকে খেলি আছে। (শুদ্ধ বাক্য।)

বাক্যৰ শুদ্ধ গঠনৰ প্রয়োজনীয়তা:

১। ভাবৰ স্পষ্টতা আনে।

২। ভাষাগত ভুল দূৰ কৰে।

৩। লিখিত ভাষাৰ মান উন্নত কৰে।

৪। শুদ্ধ যোগাযোগ স্থাপন কৰে।

৫। শিক্ষার্থীৰ ভাষিক দক্ষতা বৃদ্ধি কৰে।

অসমীয়া ভাষাৰ শুদ্ধ বাক্য গঠন কথন আৰু লিখন কৌশলৰ এক অপৰিহার্য অংশ। ব্যাকৰণৰ নিয়ম মানি শব্দৰ সঠিক ব্যৱহাৰ কৰিলে ভাষা শুদ্ধ, স্পষ্ট আৰু আকর্ষণীয় হয়।

৫। অসমীয়া ভাষাত জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ প্ৰয়োগ সম্পর্কে আলোচনা কৰা।

উত্তৰ: অসমীয়া ভাষা লোকজীৱন, সংস্কৃতি আৰু পৰম্পৰাৰে সমৃদ্ধ। এই ভাষাৰ প্ৰকাশভংগীক অধিক আকর্ষণীয় আৰু অর্থপূর্ণ কৰি তোলাত জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ বিশেষ ভূমিকা আছে। দৈনন্দিন কথোপকথন, সাহিত্য আৰু লিখিত ভাষাত এই দুয়োবিধৰ ব্যৱহাৰ দেখা যায়।

জতুৱা ঠাঁচৰ সংজ্ঞা:

বিশেষ অর্থ প্ৰকাশ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা স্থিৰ শব্দগুচ্ছক জতুৱা ঠাঁচ বোলে। ইয়াৰ অর্থ শব্দবোৰৰ আক্ষৰিক অর্থতকৈ পৃথক হ'ব পাৰে।

জতুৱা ঠাঁচৰ উদাহৰণ আৰু অর্থ:

১। মূৰত আকাশ ভাগি পৰা — হঠাৎ বিপদত পৰা।

২। কাণত তুলা দিয়া — নুশুনাৰ ভাও ধৰা।

৩। চকুৰ মণি — অতি মৰমৰ ব্যক্তি।

৪। হাত সাৱটি বহি থকা — একো কাম নকৰাকৈ থকা।

৫। দাঁত কৰচা — খঙত দাঁত কামোৰা।

৬। নাক কটা — সন্মান হানি হোৱা।

৭। মূৰ খোৱা — আমনি কৰা।

৮। গা এৰা দিয়া — দায়িত্বৰ পৰা আঁতৰি থকা।

খণ্ডবাক্যৰ সংজ্ঞা:

যি বাক্যাংশই নিজে সম্পূর্ণ অর্থ প্রকাশ কৰিব নোৱাৰে আৰু আন এটা বাক্যাংশৰ ওপৰত নির্ভৰ কৰি অর্থ প্রকাশ কৰে, তাক খণ্ডবাক্য বোলে।

খণ্ডবাক্যৰ উদাহৰণ:

১। যদি তুমি মনোযোগেৰে পঢ়া, তেন্তে তুমি ভাল ফল লাভ কৰিবা।

২। যেতিয়া বৰষুণ দিয়ে, তেতিয়া আমি ঘৰৰ ভিতৰত থাকোঁ।

৩। যিজন মানুহ পৰিশ্রমী, তেওঁ জীৱনত সফল হয়।

৪। যদিও তেওঁ দুখীয়া, তথাপি তেওঁ সৎ।

৫। য'ত ইচ্ছা, ত'ত উপায়।

জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ প্রয়োজনীয়তা:

১। ভাষাৰ সৌন্দর্য বৃদ্ধি কৰে।

২। কম শব্দত গভীৰ ভাব প্রকাশ কৰে।

৩। কথিত ভাষাক অধিক আকর্ষণীয় কৰে।

৪। সাহিত্যৰ ভাষাক ব্যঞ্জনাময় কৰি তোলে।

৫। ভাষাৰ সাংস্কৃতিক আৰু সামাজিক বৈশিষ্ট্য প্রকাশ কৰে।

৬। বাক্যৰ মাজত অর্থগত সম্পর্ক স্থাপন কৰে।

৭। শিক্ষার্থীৰ ভাষিক দক্ষতা বৃদ্ধি কৰে।

জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্য অসমীয়া ভাষাৰ অমূল্য সম্পদ। এইবোৰৰ সঠিক ব্যৱহাৰে ভাষাৰ প্রকাশভংগী অধিক জীৱন্ত, সুন্দৰ আৰু অর্থপূর্ণ কৰি তোলে। সেয়েহে অসমীয়া ভাষাৰ কথন আৰু লিখন কৌশল আয়ত্ত কৰিবলৈ জতুৱা ঠাঁচ আৰু খণ্ডবাক্যৰ জ্ঞান আহৰণ কৰাটো অতি প্রয়োজনীয়।